

bestemte Forskiel, der er imellem en constitutionel Regjering, en constitutionel Forsfatning, og en parlamentarisk Regjering, en parlamentarisk Forsfatning; der er en meget klar og bestemt Forskiel, og fordi et Folkething ikke dicterer, hvem der skulle være Ministre, fordi et Folkething ikke dicterer, hvilke Forholdsregler der skulle føres igjennem af Regjeringen, deraf følger ikke, at der ikke skulde være nogen constitutionel Regjering, og deraf følger ikke, at Thinget ikke har stor og betydningsfuld Indflydelse paa Sagens Gang i Landet; denne Forskiel mellem den constitutionelle og den parlamentariske Regjering skal den ærede Rigsdagsmand lade staae.

Tscherning: Jeg skal ikke her gaae ind paa en Undersøgelse af dette Punkt, thi det vilde føre os forvidt, men jeg vil kun sige, at dersom denne Forskiel er sand, saa er vor hele Tilstand en Løgn. (Flere Stemmer: Ja! Ja!)

Kirke- og Underviisningsministeren: De sidste Ord vare saa stærke, at det ikke var forunderligt, om de ogsaa fik en stærk Tilslutning. Jeg troer dog imidlertid, at man ved nærmere Overveelse vil finde, at de ikke have deres Siyrke i deres Sandhed, hvori de end forøvrigt maatte have den. Det at sige, at vor hele Tilstand er en Løgn, hører til disse Ord, som koste saa lidt at udtale, men saa meget at bevise. Men hvad der har overrasket mig er, at den ærede Rigsdagsmand er den, der kommer frem med disse Uttringer; thi er der nogen her i Salen, som skulde afholde sig derfra, saa troer jeg, at det skulde være ham.

Den ærede Rigsdagsmand har ligesaa først af, fuldt saameget som nogen Anden, med Nødvendighed maattet see og erkjende den hele Tingenes Tilstand, som vilde komme frem (Tscherning: Nei!). Den ærede Rigsdagsmand har allerede for lang Tid tilbage maattet see det. Den ærede Rigsdagsmand var tilstede her i Salen, da Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 fremkom; den ærede Rigsdagsmand hørte og saae dog vel, hvad der var sagt

i Kundgjørelsen om et Geheimestatsraad — det er dog vel ikke noget Nyt for ham nu, det er dog vel ikke Noget, som den nuværende Regjering har bragt ham den første Kundskab om. Den ærede Rigsdagsmand var Rigsdagsmand og Rigsraadsmedlem i 1854 og har altsaa rimeligviis ogsaa seet Geheimestatsraadet gaae over i Fællesforsatningen. Den ærede Rigsdagsmand var Medlem af Folkethinget, da Adressen blev indbragt, tog selv Deel i Forhandlingerne derom og sluttede sig til Udtalelser, navnlig af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), hvori der paa det Bestemteste blev gjort opmærksom paa Betydningen af den Forskiel, der er imellem en constitutionel og en parlamentarisk Regjering, saaledes som denne Forskiel nu blev udtalt af Indenrigsministeren; den ærede Rigsdagsmand var Ordfører under den store Forhandling, da der var Spørgsmaal om Ombannelsen af den danske Grundlov; den ærede Rigsdagsmand var Vidne til og deeltog selv i, at et Endringsforslag, som var stillet af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Lindberg) — der kunde have Ret til at tale med i dette Tilfælde, naar Nogen skulde have det — og som, efterat Bestemmelsen om Statsraadet var udslettet af Grundloven i dens nye Skikkelse, gik ud paa atter at indsætte det som et særskilt Statsraad, blev forkastet her i Salen med 59 Stemmer mod 14, og blev forkastet efter en Motivering og efter Udtalelser, der netop viste hen til det Selvsamme, som er bleven udtalt af min ærede Collega og som nu har givet Rigsdagsmanden for Holsbø Amts 2den Valgfreds (Tscherning) Anledning til at fremkomme med sin stærke Sætning. Næsten ganske det Samme, som Indenrigsministeren nu udtalte, blev i sin Tid, efterat Spørgsmaalet var kommet frem ved det omtalte Endringsforslag, udtalt af en anden æret Rigsdagsmand, Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad); ogsaa han erkjendte, at Tilstanden var bleven en saadan, at det samlede Ministerium vilde komme til at udøve Indflydelse fra de forskellige Sider. Han erkjendte, at der kunde være Mangler ved denne Tilstand, men han udtalte netop som sin Grund til at stemme mod Endringsforslaget, at han